

[P. C. Petersen.]

Udvalget indstiller herefter Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Der er uden for Betænkningen stillet et Ændringsforslag om, at der efter § 11 indføjes en ny Paragraf, som gaar ud paa, at i Lovens § 34 skal i 9de—12te Linie Ordene „til næste 1. April. . . Anvendelse“ udgaa, og at der i Stedet indføjes følgende: „i indtil 6 Uger“. Jeg vil anbefale at stemme imod Ændringsforslaget og derimod ved tredje Behandling stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

J. S. Foget: Jeg har, saaledes som jeg bebudede ved første Behandling, stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa at ændre Lovens § 34 saaledes, at den længste Frist for Beboelse af et Tjenestehus, efter at vedkommende har fraflyttet sin Plads, bliver 6 Uger. Jeg har egentlig tilstrækkeligt motiveret det i Gaar; jeg skal derfor ikke gøre det i Dag ud over at udtale min Beklagelse over at se, at man i Udvalget er blevet enig om noget saa vagt som at stille sig tilfreds med, at Ministeren giver Tilsagn om, at hvis der efter hans Skøn er Brug for nogen Ændring, skal der fremsættes Lovforslag herom, naar man har den Erfaring, som vi har fra 1938, da Ministeren var gaaet endnu videre og ifølge den da foreliggende Betænkning havde erklæret,

„at Tjenstehuset skal fraflyttes straks ved Tjenestens Ophør, naar det i Henhold til Medhjælperloven er klart, at Medhjælperen har Skylden for Tjenestens Ophør“. Det er klart og koncist. Det var tilført Betænkningen. Men ikke desto mindre er der opstaaet Forhold efter Forhold, hvor det har vist sig, at Ministerens Ord ikke stod til Troende, at man har rettet sig efter Loven i Stedet for efter Ministerens Tilsagn. Nu kommer Ministeren her med et nyt Tilsagn, hvorved han faktisk garderer sig ind under sit eget Skøn, hvor alt er afhængigt af, om Ministeren selv skønner eller ikke skønner, om der skal foretages en Ændring, og med de Udtalelser, Ministeren fremsatte i Folketinget, skal der vist uhyre meget til, for at Ministeren skønner, at et saadant Ændringsforslag skal gennemføres.

Det er det, der har foranlediget, at jeg har stillet mit Ændringsforslag, og jeg anbefaler at stemme for dette, saa at man dermed indfører rimelige Forhold i Loven.

Rahbek: Jeg skal villigt indrømme, at det ikke er ret meget, vi har opnaaet gennem Forhandlingen i Udvalget. Paa den anden

Side er det min bestemte Overbevisning, at naar Ministeren faar denne Sag undersøgt, vil Ministerens Skøn give sig Udslag i et Ændringsforslag til Loven. Jeg tror derfor, at vore saglige Argumenter vil vise sig ogsaa at kunne holde i den Tid, der kommer, og i Tillid hertil skal jeg tillade mig at anbefale, at man undlader at stemme for det Ændringsforslag, her er stillet, og stemmer for Lovens Vedtagelse ved tredje Behandling.

Korsgaard: Det stillede Ændringsforslag tager jo Sigte paa at ændre Lovens § 34, en Paragraf, som vi ganske rigtigt ogsaa fra vor Side har ønsket at faa lavet noget om, men Ministeren har over for Udvalget givet saadanne Grunde for ikke at kunne modtage et saadant Ændringsforslag nu, at jeg føler mig tilfredsstillet ved den Udtalelse, der er kommet i Betænkningen. Jeg føler mig sikker paa, at naar den højtærede Minister faar Sagen undersøgt, vil Ministeren fremsætte Forslag om Ændring af § 34, hvis den højtærede Minister, hvad jeg regner med, bliver enig med os om, at en Ændring af § 34 er formaalstjenlig, er nødvendig.

Da jeg, som sagt, har forstaaet, at den højtærede Minister ikke paa nærværende Tidspunkt kan tage imod et Ændringsforslag i Retning af det, det foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod dette og skal med det samme anbefale, naar Sagen kommer til tredje Behandling, da at stemme for Lovforslaget.

Oluf Johansen: I Tilslutning til de Betragtninger, som er gjort gældende af Ordførerne for de andre Partier, der var repræsenteret i Udvalget, vil jeg gerne anbefale, at man stemmer imod det af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget stillede Ændringsforslag og vedtager Lovforslaget, som det foreligger.

Den højtærede Landbrugsminister har i Udvalget givet sine Grunde, og efter min Opfattelse gode Grunde for, hvorfor man paa nærværende Tidspunkt ikke kan ændre Lovforslaget, og man har derfor overladt Skønnet til den højtærede Minister. Det maa forstaaes saaledes, at den højtærede Minister under det parlamentariske Ansvar, han har over for Rigsdagen, tager hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Vort Syn er, at Ministerens Svar i Udvalget var tilfredsstillende, og derfor tager vi den Stilling, som jeg har nævnt.